

що да мѣ помогна? Шъ челоуѣцы! нашето тѣло е едно, но има много части; рѣцѣ, крака, очи и проч: но можатъ ли да кажатъ рѣцѣте, краката или очите не сме отъ това тѣло? тѣй и нѣе сичките христїани, които сме крашани въ едно кръщеніе, ходиме въ една църквѣ, и идѣме отъ една трапезѣ христовото тѣло, като братѣа, можеме ли да речѣме този или онзи не ми е роднина или комшіа? Нѣе сме синца братѣа отъ най голѣмыа, до най послѣдныа. За тѣй ако скорби единъ, трѣбѣ да скорбиме синца, ѣ ако са радва единъ, да са радваме синца. А това ще бѣде ако са обычае като братѣа, и ако си помагаме единъ другѣй въ нѣждыте.

ПОУЧЕНІЕ.

Благочестиви христїани! междѣ насъ има три закони: естественный, писменный и евангелскій. Естественный казва, което челоуѣкъ не обыча, другимѣ да не го прави. Писменыйа казва да обыча бога отъ се сърце, и сѣкого челоуѣка като самъ себе, а евангелскіа казва да обычае и самыте наши дѣшманы, за да бѣдеме сынове вожи: защото който обыча дѣшманина си, той прилича на бога, който дава дѣждъ и слънце на добрыте и на злыте. За тѣй никога да не речѣме, който ма обыча ще го обычамъ, а който ма мрази, ще го мразѣ: защото сѣкій челоуѣкъ е намъ братъ, ако и дѣшманинъ да ны бѣде, пакъ да го обычае, както и богъ обыкна насъ, които мѣ бѣхѣме дѣшмани, заради адамското престѣпленіе, и предаде себе си на смѣрътъ за насъ. За тѣй трѣбѣ да милваме както и богъ милва насъ. И тога ще са познае нашата истинна любовъ, когато обычае и прощаваме самыте дѣшманы, и когато имъ помагаме, когато не обычае златото, но челоуѣцыте: защото който обыча златото и файдѣтъ по много отъ челоуѣцыте, той е немилостивъ. И кога доди нѣкой сиромѣхъ да мѣ приплаче, въ нѣкомъ нѣждѣ, той гледа да го натвари съ файдѣ, и вмѣсто да го утѣши, той го натварѣ ощи съ кахаръ. А не мысли чи христїанскіа законъ не дава да земаме файдѣ отъ христїанина, който е нашъ братъ: защото е най омразно и противно на бога. Христїанскіа законъ дѣма: да не земашъ файдѣ отъ христїанина, и файдѣ на файдѣ да не земашъ: защото е беззаконно. Тѣй дѣма и пророкъ Давидъ: „сребра своего не даде лихвъ, и мзды на неповинныхъ не прїатъ творай сїа, неподвижитса во вѣкъ.“ И ощи на много мѣста пише, какъ богъ много мрази немилостивыте челоуѣцы. За тѣй трѣбѣ да бѣдеме милостиви, да обычае сичките хора, да правиме сѣкомѣ добро, и да милваме сѣкого, да но полѣчиме и нѣе милость въ страш-